

frågor för dagen

Medan världen svälter

Produktionen av livsmedel per person i u-länderna beräknas ha sjunkit 3—4 procent under sista halvåret 1965 och första i år. Ett undantag är främre Asien, men också där har produktionen sjunkit. Torkan är orsak till den kraftiga nedgången som gör att mattillgången i u-länderna är lika dålig som före andra världskriget.

Livsmedelsproduktionen har ökat 4 procent i Nordamerika men bara en procent i Västeuropa och minskat i Östeuropa och Sovjet. Totalt noterar FAO en nedgång med två procent per person.

Den livsmedelsreserv som funnits i Nordamerikas spannmålslager har minskat kraftigt genom hjälpen till det svältdrabbade Indien och genom att Kina och Sovjet också behövt importera spannmål.

Man måste överväga att börja odla upp obrukade jordbruksområden i väster — USA har redan beslutat en sådan aktion. Dessutom krävs ökad satsning på hjälp till länder som försöker höja sin egen produktion. FAO håller på att utarbeta en plan för jordbrukets utveckling och samarbetar

med Världsbanken för finansieringen.

Det finns endast en ljuspunkt i FAO-rapporten om livsmedelssituationen. Fisket i världen ökar men ökningen tycks liten. Man ser därför med oro fram mot årets skördar. Man har där problem med rapporterna — u-länder talar först om torka och andra problem och senare om de normala eller goda skördarna. Ryssland lär få en utmärkt skörd i år enligt tidningsuppgifter. Men det är tydligt att svåra regn dock har minskat veteskördarna i Europa och USA, medan Indien, Pakistan och Kina haft torka. Men jordens befolkning ökar ständigt — med 70 miljoner per år...

Lagen ändras för nytt p-piller

Höstriksdagen skall få ta ställning till ett förslag som gör större serier av kliniska försök tillåtna med s.k. abortpiller — d.v.s. en typ av preventivpiller som kan tas en gång i månaden och framkalla menstruation även hos gravida kvinnor. Medlet har redan prövats i några fall — det gäller kvinnor som beviljats abort — och dispensen från abortlagen aktualiserades sedan juridisk expertis funnit att försök stred mot lagen.

När kliniska försök gjorts och den statliga abortutredningen gett sitt betänkande — det väntas nästa år — kan man ta ställning till om det nya preparatet skall få användas mer allmänt.

Det förefaller som om den första presentationen av preparatet i press och radio-TV skapat överdrivna förhoppningar hos många om att det nya pillret snabbt skulle släppas ut. Sannolikt dröjer det år — biverkningarna från andra liknande preparat har med all rätt gjort myndigheterna försiktiga.

Det spänningsladdade namnet abortpiller (som dock varken tillverkare eller myndigheter kan lastas för) inger också betänkligheter. Man kan dock hoppas att ett bättre namn börjar användas när pillrets verkningar inte heller i lagen identifieras med begreppet abort. Den vidlyftiga publiceringen kom alltså för tidigt. Pådrivande har varit att liknande forskningar även pågår i andra länder och där väckt uppmärksamhet.

Biverkningar av läkemedel

Under tiden 1/4—31/8 1966 har till medicinalstyrelsen inkommit 225 anmälningar rörande biverkningar av olika slags läkemedel. Ifråga om biverkningar i samband med användning av antikonceptionsmedel har till styrelsen anmälts sammanlagt 103 fall av gulsot. I detta fall gäller det för tiden från juli 1964 till augusti 1966. Det har för samtliga patienter varit fråga om ett godartat förlopp men samband mellan de intagna antigraviditetsmedlen och gulsoten är säkerställd. Den specialnämnd som har uppdrag att följa upp biverkningarna konstaterar att de medel som åstadkommer ikterus bör undvikas ifråga om patienter som haft klåda eller tidigare gulsot under graviditeter. Men frånvaro av sådana symtom under tidigare havandeskap innebär ingen garanti för att inte gulsot kan uppträda om antikonceptionsmedel nu användes.

Uppvaknande

En möjlighet att minska det illegala bruket av narkotiska medel vore att ersätta dem med syntetiska. Men ännu är inte syntetmedlen

lika bra som de andra och många av dem är farligare ur vanebildande synpunkt. Lönsamheten är också varierande — många syntetmedel är dyra att framställa och kan skapas först efter mycket dyrbar forskning.

FN:s sekretariat har sammanställt en rad uppgifter om ersättningsmedlen inför narkotikakommissionens möte i december. Där utreds också vilka följder stoppad odling av narkotika skulle få för producentländerna. Indien och Turkiet skulle drabbas hårt, även om det inte är särskilt lönsamt att odla opium för legal försäljning och odlingsarealerna stadigt minskar. Med hjälp utifrån — som nu getts till Burma, Afghanistan, Iran och Thailand som ersättning för odling av opievallmon — skulle problemen inte bli särskilt svåra vid en omställning.

Cannabis — den hampa som bl.a. ger hachisch — odlas illegalt på många håll i världen. Libanon, Marocko och Brasilien har stora odlingar för illegal försäljning. En svårighet vid nedskärningen av odlingen är att man inte vet om Sovjet kommer att följa rekommendationerna. Där framställs nu 20 procent av allt opium.

Men även de syntetiska medlen missbrukas. Särskilt bland ungdomen noteras allt fler missbrukarfäll. Preludinstoppet har inte varit helt effektivt — tillverkaren har nu beslutat baka in ett laxativ i tabletterna. Det gör dem livsfarliga för missbrukare, säger experter.

Men preludin har fått ersättare. Kombinationen alkohol—läkemedel nämns av medicinalstyrelsens narkomanvårdskommitté, som kräver hård satsning på kartläggning av situationen. Därigenom kan man få besked om vad som måste göras på vårdsidan.

Det förekommer fall där intagna på sjukhus och i fängvårdsanstalter kommit i kontakt med missbrukare och själva "smittats". Smugelvälgarna är många.

Tron och lagen

Konflikterna mellan religiös tro eller djupt rotad tradition å ena sidan och läkarvetenskapen å den andra har varit många. De håller på att bli färre men förekommer. Nyligen har det hänt att föräldrar vägrat läkare att ge skadade barn blodtransfusioner med hänvisning till sin tro. Lagen ger dem stöd att hindra läkaren att rädda ett liv. Händer det fler fall kan det bli aktuellt med ändrad lagstiftning, säger justitieministern. Behövs det fler fall?

Vilka konsekvenser föräldrade lagar kan få visas i Danmark, där sjuksköterskor vägrat assistera vid njuröverföring från nyligen döda människor till sjuka som kanske kan räddas genom transplantationen. Sjuksköterskorna hänvisar till en lag från 1871, som förbjuder läkarna att röra en nyss avliden under sex timmar. Läkarna har genomfört transplantationer från människor på vilka blodomloppet hållits igång med mekaniska hjälpmedel. Liksom i Sverige efterlyser man nu en definition av livets slut. Tills vidare har danska läkare tvingats avstå från livräddande njuröverföringar.

De danska sjuksköterskorna fick ett — som det synes — motvilligt stöd av sina nordiska kolleger genom ett uttalande av organisationen Sjuksköterskors samarbete i Norden. I uttalandet betonades "den enskilda sjuksköterskans självständiga ansvar juridiskt, moraliskt och etiskt och därmed hennes rätt att vägra deltaga i verksamheter som strider mot hennes ansvarsmedvetande".

Cigarrettrökning och sjuklighet

Det kan knappast undgås att de fortlöpande medicinska undersökningsresultat, som från olika håll belyser hälsoriskerna till följd av cigarrettrökning, kommer att stå i motsatsförhållande i första

hand till den amerikanska cigarretindustriens intressen. Det är fråga om enorma ekonomiska investeringar som kan stå på spel inom denna industri. Såväl ifråga om cigarrettkonsumtionen som de hälsovådliga resultaten av den framstår USA på ett alldeles särskilt sätt. Man röker mer cigaretter där än någon annanstans i världen. Det har tyvärr visat sig att en tillfällig nedgång efter de första meddelandena om cancerriskerna nu har förbytts i en konsumtion som knappast någonsin varit högre.

I *Tobaken och Vi* publiceras ett sammandrag av en stor undersökning genomförd av den amerikanske medicinalchefen doktor William Stewart. Det är fråga om en förhandsrapport baserad på en undersökning inom 42.000 hushåll under ett år. Man har redan ansett sig kunna beräkna att det i USA finns 12 milj. fler kroniska sjukdomstillstånd bland rökare över 17 år än bland ett motsvarande antal icke rökare. Det rökande klientelet belastas med 300.000 hjärtinfarkter, 1 milj. fall av kroniska bronkiter och 2 milj. fall av bihåleinfektioner samt 1 milj. extra fall av magsår utöver en icke rökande normalpopulations förhållanden. Den medicinska expertisen är alltså splittrad i USA beträffande tobaksrökningens effekt men man kan konstatera att endast 30 procent av de amerikanska läkarna i dag är rökare mot 60 procent i början av 50-talet.

Socialmedicinsk tidskrift

Ny adress från
1 okt. 1966

Fack
Stockholm 27
Tel. 67 21 21

Höjd standard — fler socialvårdsfall

Mellan tre och fyra av 100 svenskar fick socialhjälp 1965. Både antalet hjälpfall (där endast familjeenheten räknas även om flera i den får hjälp) och antalet enskilda hjälptagare ökade — med 5 procent till 136.439 respektive med 3,3 procent till 275.555. Socialvårdens värde var 144,8 miljoner kronor.

Hjälpfallens fördelning avspeglar ganska väl flykten från landsbygden till städerna och utflyttningen från Norrland och östra Götaland. I dessa områden har hjälpfallen minskat — annars ökar antalet i hela landet och kraftigast i Mälarlänens landsbygd och storstäderna.

Varför minskar då inte socialhjälp när standarden stiger? Delvis beror det sannolikt på omställningssvårigheter vid flykten från landsbygden, delvis på att också kraven på socialvård stiger. Möjligen kan det nya målet — en aktiv och uppsökande socialvård — ha påverkat siffrorna, men sannolikt betyder en ändrad inställning till vården mer. Begreppet fattigvård försvinner även i allmänhetens medvetande och ersätts av "sambäddsservice". Att få hjälp när man behöver den börjar räknas som en rättighet, något man kan kräva av samhället och inte behöver tigga om.

Något betyder också den stora invandringen i socialvårdens statistik. 5,8 procent eller 7.887 av hjälpfallen var utländska medborgare. Andelen utlänningar av hjälpfallen var störst i Malmö (10,7 procent), och Göteborg (8 procent). Malmö var ofta den stad som invandrarna från söder först nådde.

Att känna sin rätt

Samhället har försummat möjligheterna att ge riktig information om sin service, hävdade ordföranden Bengt Hedlén, Malmö, vid Socialvårdschefernas förenings studiedagar i Nyköping under hösten. Där presenterades också ett sätt att avhjälpa bristen. Slagkraftig, informativ annonsering och en informationsskrift till alla hushåll med upplysningar om samhällets sociala service ingår i den nya given. Lämpligen kan riksupplysningen i broschyren kompletteras med lokala uppgifter om socialbyråer, lek-skolor o.d. I annonser, på broschyrer och skyltar bör det finnas en samlande symbol för socialvården, som för övrigt en av talarna vid studiedagarna, socialborgarrådet Sören Carlsson, Stockholm, ville döpa om till samhällsservice.

Den nya upplysningsgiven passar väl in i socialvårdens målsättning — att vara aktiv och uppsökande. Nu har informationsbristerna gjort att de som bäst behöver samhällets stöd sämst känner vilka rättigheter de har. Men det är inte enbart de enskilda som är dåligt informerade — också kommunernas och kanske ibland statens egna institutioner och anställda handlar fel genom brister i informationen. En socialnämnd har nyligen pric-kats av JO för felaktig behandling av ett pensionsfall. JO hävdade då att socialnämnderna behövde bättre vägledning.

Den snabba utvecklingen på socialvårdsområdet både försvårar och ökar behovet av information. En broschyr föräldras snabbt — ofta behöver den helt eller delvis ersättas flera gånger om året. Och hur stor skulle en fullständig broschyr om det sociala området bli? Det väsentliga är att huvuddragen klarläggs och inte minst att alla vet vart de skall vända sig med frågor eller önskemål om samhällsservice. Den senare uppgiften bör finnas i broschyrer, i regelbundet

publicerade annonser och i telefonkatalogen. Man får inte heller glömma att ordentlig information sannolikt skulle underlätta arbetet avsevärt för socialvårdens folk.

Inför omläggningen av sjukförsäkringen vid årsskiftet kommer det verkligen en broschyr till alla hushåll. Men hur länge kommer den att sparas? Erfarenheterna av hur snabbt broschyren "Om kriget kommer" försvann inger ingen optimism...

Försäkringskassorna har i höst fått erfara vilka följder brist på information får. En förfrågan om uppskattad lön nästa år sändes ut. När svarstiden gick ut hade bara hälften svarat. I saken gavs den minimala informationen att systemet läggs om vid årsskiftet och att det betyder fler sjukpenningsskassar.

De flesta av de tillfrågade hade då säkerligen glömt hur stora skillnaderna var mellan sjukpenningbeloppen i det gamla och det nya systemet. I rättvisans namn skall erkännas att de försenade avtalsförhandlingarna sannolikt gjort att många inte svarat, eftersom de ännu inte fått besked om hur stor lönen blir nästa år.

Vilken betydelse riktig information har också på arbetsplatsen belyses i dr Erik Bolinders skrift "Individen och den industriella miljö", som publicerades inför LO-kongressen i september. Särskilt kan omorganisationer eller andra ändringar på arbetsplatsen utan tillräcklig information vålla de anställda svåra psykiska besvär, betonas det.

Nya uppgifter för försäkringskassan

Personal och lokaler räcker inte för försäkringskassorna när sjukförsäkringsreformen träder i kraft 1 januari. 1.000 måste nyanställas och i storstäderna är det svårt att få folk. Antalet sjukanmälningar

väntas stiga från tre till sex miljoner om året. Sjukkontrollen måste bli intensivare genom att de tre karensdagarna tas bort och genom regeln att sjukpenning inte ges för högst två arbetsfria dagar vid sjukdom som inte varar mer än sex dagar utöver insjuknandedagen. Det kan bli svårt för många att få det läkarintyg som krävs efter åtta dagar för att ersättning skall ges också för de två arbetsfria dagarna. På många håll är väntetiden för läkarbesök mycket lång.

Ytterligare arbetsuppgifter väntar försäkringskassorna från 1 januari 1968, om statsmakterna genomför yrkesskadeutredningens nyligen framlagda förslag. Enligt detta infogas det ekonomiska skyddet vid yrkesskada i den allmänna försäkringen, när det gäller skador efter 31 december 1967.

Redan nu reglerar försäkringskassorna dock 90 procent av de omkring 115.000 årliga yrkesskadefallen.

Eftersom yrkesskadeförsäkring- en ibland ger bättre skydd än den allmänna försäkringen skulle en total integrering i den allmänna försäkringen alltså försämra skyddet för åtskilliga. Det strävar utredningen efter att undvika. I en särskild yrkesskadelag skall särregler införas, som ger specialförmåner vid yrkesskada.

Bland annat bibehålls regler som ger yrkesskadeskydd automatiskt, alltså även åt dem som inte är sjukpenningförsäkrade och till utlänningar. Särregler för tandskador i yrket och sjukvård utomlands vid yrkesskada avser man att behålla.

Bedömningen av invaliditet har för yrkesskadade gett förmånligare ersättning än för övriga. Nu skall i huvudsak den allmänna försäkringens metod genomföras också för yrkesskadefallen, d.v.s. det blir inte den medicinska defekten i sig utan dess inverkan på den skadades försörjningsmöjligheter som

avgör. Utredningen vill dock införa två nya grader av nedsatt arbetsförmåga — mer än 1/6 och mer än 1/3 — utöver de tre grader (med förtidspension först vid halv invaliditet) som försäkringskassorna nu tillämpar.

Efterlevandeskyddet anpassas till den allmänna försäkringen, som anses ge tillfredsställande skydd, även om det är sämre än i nuvarande yrkesskadeförsäkring. Där emot är inte utredningen villig att slopa ersättningen till de yrkesskadade, vilkas invaliditet inte motsvaras av något klart inkomstbortfall. Denna grupp skall också i fortsättningen kompenseras genom yrkesskadepening, som är ett engångsbelopp.

Arbeterskydd med effekt

Inom ett försäkringsföretag som bedriver yrkesskadeförsäkring får man ett överväldigande intryck av vad arbetarskyddsverksamheten betyder för att nedbringa skadefrekvensen, berättar Gunnar Werner, verkställande direktör i Arbetsgivarernas Ömsesidiga Olycksfallsförsäkringsbolag (AÖO). Jag kan nämna att medan frekvensen av invaliditetsfall ännu år 1929 var ungefär 225 per 100.000 årsarbetare antalet nu gått ned till omkring 100. På samma sätt har antalet dödsfall sjunkit. År 1929 hade vi inemot 40 dödsfall per 100.000 årsarbetare, medan denna siffra nu har sjunkit till ungefär hälften.

Denna väsentliga nedgång har inträffat trots att många nya faromoment har tillkommit i arbetslivet. Man kan till exempel framhålla att inom den kemiska industrin arbetstagarna numera konfronteras med farliga ämnen i betydligt större utsträckning än tidigare. Att anledningen till det

minskade relativa antalet grava skadefall är att tillskriva de alltmer intensiva skadeförebyggande åtgärderna torde det knappast råda något större tvivel om.

Om hävande av adoption

"Bör adoption få hävas om adoptivbarn missköter sig?" är titeln på en artikel i *Socialt Forum* (nr 7/66) av fru Sara Björkman-Carlsson. Adoption kan enligt lagen hävas efter ansökan såväl av adoptivbarn som av adoptivföräldrar, men förf. koncentrerar sig på Föräldrabalkens 4 kap. 9 § 2 st., som lyder: "Har adoptivbarnet grovt förgått sig mot adoptanten eller hans närmaste eller för barnet ett lastbart eller brottsligt liv, och kan det uppenbarligen icke fordras att adoptivförhållandet ändå skall bestå, äge adoptanten vinna adoptivförhållandets hävande."

Detta innebär att ett hävande av ett adoptivförhållande med stöd av denna paragraf icke enbart bör grundas på barnets asociala beteende utan alltid föregås av en allmän lämplighetsprövning. Vad som är bäst för barnet skall tillmätas särskild betydelse vid denna prövning. Enligt författarens åsikt finns det dock anledning att förmoda att det skall till mycket starka skäl för att adoptivföräldrarnas yrkande inte skall bifallas om det går att fastställa att barnet för ett "brottsligt" eller "lastbart" liv. Man kan alltså befara att icke alltid tillräcklig hänsyn tages till barnets eget bästa.

Det förefaller som om ganska få fall av hävande av adoption efter framställning av adoptivföräldrar förekommit. Förf. redogör emellertid för fyra fall, som prövats av domstol under senare år, och där bedömningen från domstolarnas sida varit mycket skiftande. Någon gemensam grund för bedömningen synes inte ha förelagat med påföljd att i de enskilda fallen likartade

omständigheter bedömts olika. "Ibland har det varit av avgörande betydelse, att barnet skulle ha ställts utanför varje familjegemenskap om adoptionen hävts. I ett annat fall, där riskerna för den underåriga i detta avseende varit desamma, upptas denna fråga över huvud taget inte till bedömning. Ibland sneglar man åt det obehag, som adoptivföräldrarna får utstå när de har en snattande adoptivdotter eller en adoptivson, som visat kriminella tendenser. I andra likartade fall synes detta inte ha tillmätts någon betydelse."

Förf. anser att utformningen av reglerna i ovannämnda paragraf förefaller vara både oklar och sakligt otillfredsställande. "Man har anledning att fråga, om det över huvud taget är lämpligt med en bestämmelse i lagen att svårare former av dåligt uppförande hos barnet skall kunna leda till hävande av adoption. I jämförelse med ett vanligt förhållande föräldrar/barn medför adoptivförhållandet i och för sig särskilda påfrestningar. Det kan visserligen ligga nära till hands, att adoptivföräldrar har svårare än biologiska föräldrar att acceptera ett barn när det utvecklas i en riktning, som de inte anser önskvärd. — Å andra sidan synes det rimligt, att adoptivföräldrar får ta risken att adoptivbarn kan misslyckas i olika avseenden. Adoptivföräldrar bör inte få den särställningen, att de kan stöta bort barnet från familjen, när detta inte blir vad de tänkt sig. Skall adoption över huvud taget kunna hävas, så bör det i vart fall inte ske på de grunder som här diskuteras."

Ökad förståelse för åldrandet

För att underlätta förståelsen av åldrandet och dess problem har socialnämnden i Jönköping gett ut en skrift "Åldrandet i dagens och morgondagens samhälle" av fil. lic. Ali Berggren, som under sitt arbete i socialstyrelsen fått en enorm kunskap på området. Skriften är avsedd både för allmänheten och dem som i sitt arbete kommer i kontakt med de gamla. Den ger en god bild av vad åldrandet är. Särskilt betonas aktivitetens betydelse för de äldre och hur svår deras situation är i ett snabbt förändrat samhälle.

Morgondagens problem skärskådas. Författaren ser med optimism på utvecklingen: "Morgondagens ålderdomshem eller pensionat, som de väl kommer att kallas, får säkerligen mer vitala och hälsoinriktade uppgifter att fylla än dagens, som trots allt framgångsrikt arbete på utveckling bort från fattigvårdsanstalterna, ännu i många fall domineras av traditionell och ensidigt passiv vårdverksamhet".

Invandrarvård

Det hjälpte inte med paragrafändringar för att reglera invandringen. Och för sent har informationen och invandringsbyråerna i utlandet kommit igång. Resultatet har blivit mänskliga tragedier — invandrare står utan arbete, utan människovärdig bostad och utan vägledning. För att hjälpa dem ur nödläget föreslås i Stockholm en socialbyrå speciellt för utlänningar. Språksvårigheterna är ett skäl, den ofta tidsödande handläggningen med onormal arbetsbelastning som följd på de vanliga socialbyråerna är ett annat. Dessutom kan en specialbyrå genom tillgång till tolkar för de mer eller mindre exotiska språk det gäller ge invandrarna avsevärt bättre service.

Invandrarnas barn skall dels hjälpas att lära sig svenska så tidigt som möjligt, dels få möjlighet att studera sitt hemlands språk och kultur. Denna väg till anpassning föreslår 1964 års utlands- och internatskoleutredning i sitt betänkande.

"Onormala" ambulanser

En påminnelse om Centrala sjukvårdsberedningens normer för ambulanser sändes i somras ut i 1.000 exemplar, sedan det visat sig att anvisningarna inte följts överallt, inte ens när det gäller så viktiga frågor som sjukhyttens minimimått. Dessa bör vara tilltagna så att vårdaren kan arbeta både bakom den skadades huvud och vid hans sida. Skrivelsen var resultatet av en ny sammankomst med den arbetsgrupp som utarbetade normerna förra året och ledde inte till någon ändring av dessa. De omkring 100 ambulanser som köpts de senaste åren har i huvudsak uppfyllt de nya kraven. Vid sammanträdet betonades också att personalens utbildning bör intensifieras och att organisations- och samarbetsformerna i ambulansväsendet bör formas så att insatsberedskapen höjs.

Livaktigt men splittrat inom handikapporganisationerna

Enligt Handikapporganisationernas Centralkommittés (HCK) pressinformation förekom i Uppsala en konferens 15—16 oktober, som var regional och avsåg samarbetskommittéerna i kringliggande län samt även Västernorrlands och Jämtlands län. Programmet omfattade diskussioner om landstingens uppgifter i handikappvården, frågan om anpassning till högertrafikomläggningen m. m. Vissa utflykter företogs och gruppdiskussioner skedde under god ledning.

I *Svensk Handikapptidskrift* (nr 10/66) behandlar tidskriftens redaktör frågan om HCK:s framtid. Tidskriften är organ för De Handikappades Riksförbund (DHR), som från början ställt sig utanför de samlingssträvanden som man tänkt skulle resultera i en för alla gemensam centralorganisation (HCK). I tidskriftens ledande artikel upprepas tidigare påståenden om att HCK icke har några förbindelselinjer bakåt och nedåt mot effektiva lokala organisationer. Detta har tidigare bestritts av HCK och kommer väl återigen att gendrivas. DHR ger emellertid sken av att vilja åstadkomma en lämplig samordning som tänkes fungera på följande sätt:

HCK anordnar vart tredje eller fjärde år en handikappriksdag där samlingskommittéerna rep-

resenterar med ett visst antal ledamöter, exempelvis 3 ledamöter per länskommitté. På handikappriksdagen utses en styrelse för HCK på 18 personer. 9 ledamöter i styrelsen utses på handikappriksdagen bland samlingskommittéernas delegater. De andra nio i styrelsen utses av riksorganisationerna, (1 ledamot för varje organisation). Ordföranden utses på handikappriksdagen. Inom styrelsen utses ett arbetsutskott (AU) på 5 personer plus 3 suppleanter.

Man skulle på så sätt vinna att samlingskommittéernas erfarenheter snabbare än vad som nu är fallet vidarebefordrades till HCK:s styrelse.

Sist men inte minst: de lokala samlingskommittéerna skulle få den stimulans som medvetenheten om inflytande på riksplanet innebär. De impulserna skulle sedan vara till gagn för verksamheten på det lokala planet: en dubbelverkan som inte skulle vara utan effekt på handikapparbetet i vårt land.

Den envisa splittringen inom handikapprörelserna kommer tydligen att fortsätta eller kan man tänka sig att HCK accepterar DHR:s förslag till samordning?

Fylleristvård

En ny giv har börjat i Stockholm i och med att Mariapoliklinikens ungdomsavdelning invigts. Dit skall polisen och barnavårdsnämnden nu slussa män under 21 år som omhändertagits för fylleri. På kliniken sätter man igång medicinsk och så småningom psykiatrisk behandling och när den unge släpps ut har man redan börjat med sociala utredningar. Denna snabba rehabiliteringsstart har sedan en tid tillämpats för unga kvinnliga missbrukare.

Salus vet...

*Salus är det bolag, som har
den ojämförligt största erfarenheten
när det gäller att ordna de blivande
läkarnas försäkringsfrågor. Bolagets
nära relationer till läkarkåren
borgar dessutom för att dess råd
är objektiva och gagnar Er
på bästa sätt. Tala därför med Salus
om alla slag av försäkringar.
Salus vet... och delar gärna med
sig av sitt vetande.
Ring Salus — redan idag!*

08/22 47 40 (växel)

eller direkt telefon 08/63 63 91, 63 63 92